ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΒ 3260

05 ΜΑΙ. 2011

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:

- **Οικονομικών**

Θέμα: Παράπονα ιδιοκτητών INTERNET CAFE

Σχετικά με την επιστολή των ιδιοκτητών επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών διαδικτύου και τις θέσεις που εκφράζουν για το νομοσχέδιο για τη «ρύθμιση της αγοράς παιγνίων».

Αρ. Πρωτ.

Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Μιαούλη 48, 26 222 Πάτρα, Τηλ.: 2610 344700, Φαξ: 2610 344703
Κ. Θεοδώρου 1, 25 100 Αίγιο, Τηλ.: 26910 25415, Φαξ 26910 25415

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ (INTERNET CAFÉ)

Προς: Μέλη Υπουργικού Συμβουλίου

Μέλη Ελληνικού Κοινοβουλίου

Κοινοποίηση: Γενική Διεύθυνση για τις Επιχειρήσεις

DG ENTR/C/3

BREY 8/98

Rue de la Loi, 200

B- 1049 Bruxelles

ΕΚΦΡΑΣΗ ΓΝΩΜΗΣ – ΥΠΟΒΟΛΗ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ

Οι παρακάτω αναφερόμενες εταιρίες, δραστηριοποιούμαστε στο χώρο των ψυχαγωγικών παιχνιδιών. Πιο συγκεκριμένα διατηρούμε επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών διαδικτύου (internet café), έχοντας όλες τις απαιτούμενες άδειες λειτουργίας και πληρώνοντας επί μακρόν τους αναλογούντες φόρους. Αποτελεί γεγονός γνωστό τοις πάση ότι το 80% περίπου των ακαθαρίστων εσόδων μας προέρχεται από τη διενέργεια ψυχαγωγικών παιχνιδιών είτε μέσω διαδικτύου (on line) είτε με αποκλειστική χρήση του Η/Υ (off line). Με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο για τη «ρύθμιση της αγοράς παιγνίων» ουσιαστικά οι επιχειρήσεις μας τίθενται εκποδών, καθόσον απαγορεύεται μόνον εντός των καταστημάτων μας (ενώ επιτρέπεται σε άλλου είδους καταστήματα !!!) τόσον η διενέργεια ψυχαγωγικών

παιχνιδιών που είναι εγκατεστημένα σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές όσο και μέσω του διαδικτύου (internet).

Πιο συγκεκριμένα:

I. Απαγόρευση διεξαγωγής ψυχαγωγικού παιχνιδιού εγκατεστημένου σε Η/Υ που βρίσκεται σε κατάστημα παροχής υπηρεσιών διαδικτύου (internet café)

Το άρθρο 38§1 του νομοσχεδίου γράφει ρητά **ότι δεν καταργούνται τα άρθρα 3 και 7 του Ν . 3037/2002**. Το άρθρο 3 του Ν. 3037/2002 επί λέξει αναφέρει ότι:

«Άρθρο 3

Επιχειρήσεις προσφοράς υπηρεσιών διαδικτύου

Δεν εμπίπτει στην απαγόρευση που ορίζεται στο άρθρο 2 η εγκατάσταση και λειτουργία ηλεκτρονικών υπολογιστών σε καταστήματα που λειτουργούν ως επιχειρήσεις προσφοράς υπηρεσιών διαδικτύου. ***Η διενέργεια, όμως, παιγνίου με τους υπολογιστές αυτούς, ανεξάρτητα από τον τρόπο διενέργειάς του, απαγορεύεται».***

Και το ερώτημα προκύπτει εύλογα: για ποιο λόγο να υφίσταται η συγκεκριμένη απαγόρευση; Ποιο στόχο εξυπηρετεί;

II. **Απαγόρευση των ψυχαγωγικών παιγνίων μέσω διαδικτύου στα καταστήματα παροχής υπηρεσιών διαδικτύου**

Καταρχήν επισημαίνουμε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Γενική Διεύθυνση για τις επιχειρήσεις) με το υπ. αριθ. ENTR/C3 – SZ/kk D (2008) 24666 έγγραφό της ρητώς είχε προειδοποιήσει την Ελληνική κυβέρνηση να μην απαγορεύσει στα καταστήματα παροχής

υπηρεσιών διαδικτύου τη διενέργεια ψυχαγωγικών παιχνιδιών. Η εν λόγω επιστολή – γνωστοποίηση είχε επί λέξει ως ακολούθως:

«Η Επιτροπή επισήμανε, επίσης, τον αντίκτυπο που θα μπορούσαν ειδικότερα να έχουν οι κοινοποιηθείσες διατάξεις στα ηλεκτρονικά παίγνια που παρέχονται από ιστοχώρους άλλων κρατών μελών ***στα καταστήματα παροχής υπηρεσιών διαδικτύου (internet café),*** *καθώς και στο δικαίωμα να παίζει κανείς με προγράμματα υπολογιστών ή CD – ROM που περιέχουν ψυχαγωγικά παίγνια στα καταστήματα παροχής υπηρεσιών διαδικτύου...»*

Στο νέο σχέδιο όχι μόνον δεν **προβλέπεται η δυνατότητα διεξαγωγής ενός ψυχαγωγικού παιχνιδιού μέσω διαδικτύου σε καταστήματα internet cafe,** αλλά, αντίθετα, απαγορεύεται. Πιο συγκεκριμένα, στα άρθρα 16 και 33 προβλέπεται ότι:

(Άρθρο 16)

«Η Ε.Ε.Ε.Π. πιστοποιεί τον αμιγώς τεχνικό - ψυχαγωγικό χαρακτήρα των προτεινομένων παιγνίων για διεξαγωγή σε καταστήματα με παιγνιομηχανήματα. Η συμμετοχή των παικτών γίνεται μέσω παιγνιομηχανημάτων τα οποία διαθέτουν ατομικό ενσωματωμένο ειδικό απαραβίαστο φορολογικό μηχανισμό αυτόματης καταγραφής και έκδοσης αποδείξεων εσόδου.

Η διεξαγωγή τεχνικών-ψυχαγωγικών παιγνίων με παιγνιομηχανήματα σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους υπόκειται στην έκδοση πιστοποίησης τύπου Α' από την Ε.Ε.Ε.Π., όπως ορίζεται στο άρθρο 20».

(Άρθρο 33)

«Όποιος διεξάγει παίγνια χωρίς να διαθέτει την απαιτούμενη προς τούτο άδεια, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον 3 ετών και

με χρηματική ποινή από 100.000 έως 200.000 ευρώ, ανά παιγνιομηχάνημα ***ή προκειμένου για παίγνια που διεξάγονται μέσω του διαδικτύου με χρηματική ποινή από 200.000 έως 500.000 ευρώ.*** *Αν το παίγνιο που διεξάγεται είναι τυχερό, το αδίκημα τιμωρείται με κάθειρξη έως 10 έτη».*

Κοντολογίς, εάν ένας Ισπανός ή Γερμανός ή Έλληνας επισκεφθεί ένα internet café στην Ελλάδα και παίξει ένα ψυχαγωγικό παιχνίδι που βρίσκεται στην ιστοσελίδα της yahoo ( ) ενώ ταυτόχρονα διαβάζει και τα μηνύματα του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου, ο παίκτης:

i) θα καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή που θα κυμαίνεται από 200.000€ - 500.000€, ενώ η μετατροπή της ποινής θα απαγορεύεται όπως προβλέπει το άρθρο 6§2 του νέου σχεδίου!!!

ii) την ίδια ώρα ο επιχειρηματίας – καταστηματάρχης (ιδιοκτήτης του internet café) θα κινδυνεύει να υποστεί πέραν της ανωτέρω ποινής (καθώς προφανώς θα κατηγορηθεί ως άμεσος συνεργός) και με τις ακόλουθες διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 32, δηλαδή

α) θα το επιβληθεί πρόστιμο από 1.000 έως 2.000.000 ευρώ ή σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εισπράξεων, ανά παράβαση ή και ανά παιγνιομηχάνημα, ανάλογα με τη βαρύτητα και τη συχνότητα της παράβασης, ή και

β) θα ανακληθεί προσωρινά μέχρι 3 μήνες ή οριστικά η άδεια λειτουργίας της επιχείρησής του.

Και όλα αυτά για ποιο έγκλημα; Επειδή ένας ευρωπαίος πολίτης θα παίξει ένα ψυχαγωγικό παιχνίδι μέσω μιας ιστοσελίδας από τις δισεκατομμύρια που υπάρχουν σήμερα στο διαδίκτυο!!! Επισημαίνεται ότι αντίστοιχη κύρωση – θεωρητικά τουλάχιστον – θα

πρέπει να επιβληθεί και σε όποιον διεξάγει ένα ψυχαγωγικά παιχνίδι μέσω του κινητού τηλεφώνου του (ιδίως μέσω των smartphones όπως είναι το iPhone)

Οι ανωτέρω διατάξεις πέραν της παραδοξότητάς τους παραβιάζουν το σκληρό πυρήνα του κοινοτικού δικαίου και ειδικότερα:

α) Παραβίαση του άρθρου 28 ΣυνθΕΚ (ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων)

Η ελευθερία κυκλοφορίας προϊόντων κατοχυρώνεται στο άρθρο 28 της ΣυνθΕΚ και οι περιορισμοί της ρυθμίζονται από το άρθρο 30 ΣυνθΕΚ. Σύμφωνα με το άρθρο 28 ΣυνθΕΚ «οι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών, καθώς και όλα τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος, απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών», ενώ κατά το άρθρο 30 ΣυνθΕΚ «δεν αντιτίθενται στις απαγορεύσεις ή στους περιορισμούς εισαγωγών, εξαγωγών ή διαμετακομίσεων που δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας ηθικής, δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας, προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων ή προφυλάξεως των φυτών, προστασίας των εθνικών θησαυρών που έχουν καλλιτεχνική, ιστορική ή αρχαιολογική αξία ή προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας ...»

Το νέο σχέδιο νόμου ουσιαστικά απαγορεύει τη διενέργεια και εκμετάλλευση στην Ελλάδα μέσω Η/Υ (ηλεκτρονικού υπολογιστή) διαδικτυακών ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων (on line games). Επομένως, η νέα νομοθεσία που φιλοδοξεί να ρυθμίσει την αγορά παιγνίων θα περιορίζει υπέρμετρα την ελεύθερη κυκλοφορία ενός προϊόντος που παράγεται και κυκλοφορεί ελεύθερα σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω του διαδικτύου!

Τα ψυχαγωγικά τεχνικά παίγνια αποτελούν «προϊόντα» κατά την έννοια του άρθρου 28 ΣυνθΕΚ, δηλαδή «αντικείμενα που διακινούνται πέραν των συνόρων με σκοπό την πραγματοποίηση εμπορικής

συναλλαγής»[1]. Στη σύγχρονη εποχή η συντριπτική πλειοψηφία των ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων απαιτεί την ανάπτυξη πρωτότυπου λογισμικού (software) υψηλού δημιουργικού ύψους και διακινούνται πλειστάκις μέσω διαδικτύου (via internet) μέσω της χρήσης ηλεκτρονικών υπολογιστών. **Με το υπό κρίση σχέδιο, τέτοια διακίνηση των προϊόντων (δηλαδή διακίνηση ψυχαγωγικών παιγνίων μέσω διαδικτύου με τη χρήση Η/Υ) απαγορεύεται καθολικά και μάλιστα οι παραβάτες απειλούνται με δρακόντειες ποινές!!!** Σύμφωνα με τον πάγιο νομολογιακό κανόνα *Dassonville* η απαγόρευση αυτή εμπίπτει στους κανόνες που «άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, είναι ικανοί να παρεμποδίσουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και θεωρούνται μέτρα που έχουν αντίστοιχες επιπτώσεις με ποσοτικούς περιορισμούς»[2].

Το υπό κρίση Σχέδιο Νόμου έχει αντίστοιχες επιπτώσεις, καθώς η απαγόρευση που εισάγει <u>παρεμποδίζει την ελεύθερη διακίνηση ψυχαγωγικών παιγνίων, μέσω διαδικτύου (internet) και όχι μόνον[3].</u>

---

[1] "products which can be valued in money and which are capable as such, of forming the subject of commercial transactions" *Commission v. Italy,* Case C-7/68, (1968)

[2] βλ. ΔΕΚ 8/74 *Dassonvile*, Συλλ. 1974, σελ. 837 και μεταξύ άλλων C-217/99, Επιτροπή/Βέλγιο, Συλλ. 2000, I -10251.

[3] Επισημαίνεται η, τουλάχιστον, παράδοξη πρόβλεψη του άρθρου 21§1β του νέου σχεδίου νόμου. Σύμφωνα με αυτήν *«θεωρούνται πιστοποιημένα τα τεχνικά-ψυχαγωγικά παίγνια για τα οποία έχει ήδη εκδοθεί πιστοποίηση αναγνωρισμένων διεθνών ή ευρωπαϊκών οργανισμών ή με οργανισμούς πιστοποίησης με τους οποίους η Ε.Ε.Ε.Π. έχει υπογράψει συμφωνία αναγνώρισης. Η Ε.Ε.Ε.Π. εκδίδει απόφαση με το σχετικό κατάλογο και τα κριτήρια ένταξης σε αυτόν, που αναρτάται στο διαδικτυακό της τόπο».* Καθιερώνεται, συνεπώς, με το εν λόγω Σχέδιο η κατ' αρχήν παρανομία εισαγωγής και διενέργειας των ηλεκτρονικών ψυχαγωγικών παιγνίων στην Ελλάδα, παρά το γεγονός ότι τα προϊόντα αυτά κυκλοφορούν νόμιμα και ελεύθερα στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρανομία η οποία αίρεται μόνο εάν ο κατασκευαστής, προμηθευτής, διανομέας ή καταστηματάρχης

Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΔΕΚ, σημασία δεν έχει ο σκοπός του νόμου, αλλά οι επιπτώσεις του στην Κοινή Αγορά. Περαιτέρω, το υπό κρίση Σχέδιο Νόμου έρχεται σε αντίθεση με την νομολογία του ΔΕΚ όπως διαμορφώθηκε στη γνωστή *Cassis de Dijon*[4], καθώς παρεμποδίζει την ελεύθερη διακίνηση προϊόντων που έχουν κατασκευαστεί και διανεμηθεί νόμιμα σε άλλα κράτη μέλη, στην Ελληνική Αγορά. Με τον τρόπο αυτό καθίσταται δυσχερέστερη για τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η πρόσβαση των συγκεκριμένων προϊόντων στην αγορά της Ελλάδας[5]. Τέλος, μια τέτοια νομοθετική ρύθμιση αγνοεί ότι Ελληνικά προϊόντα θα μπορούσαν κάλλιστα να είχαν κατασκευαστεί για άλλα κράτη μέλη στα οποία δεν υπάρχει αντίστοιχη νομοθετική ρύθμιση. **Η απαγόρευση κατασκευής των συγκεκριμένων προϊόντων δημιουργεί στρέβλωση στην Κοινή Αγορά και δυσμενείς επιπτώσεις για τους Έλληνες κατασκευαστές, τη στιγμή που ουσιαστικά τους απαγορεύεται η**

εκμεταλλευτής κάθε ενός ηλεκτρονικού παιχνιδιού ξεχωριστά, καταβάλλει τα απαιτούμενα τέλη και παράβολα προκειμένου να εξεταστεί από τις ελληνικές αρχές το παιχνίδι που κατασκευάζει, εμπορεύεται ή εκμεταλλεύεται εμπορικά και να χαρακτηριστεί αυτό ως σύννομο. Επισημαίνεται ότι εξαίρεση δίδεται μόνον για παιχνίδια που έχουν ήδη πιστοποιηθεί από διεθνείς ή ευρωπαϊκούς οργανισμούς. Τι γίνεται, όμως, στην περίπτωση ψυχαγωγικών παιχνιδιών που κατασκευάζονται ή διανέμονται σε χώρες – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις οποίες δεν υπάρχει καμία νομοθετημένη υποχρέωση «πιστοποίησης», ως προς την «ψυχαγωγικότητα» του χαρακτήρα τους, καθώς θεωρούνται απλά εμπορεύματα ή προϊόντα της διάνοιας που μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα; Μια τέτοια πρόβλεψη δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με επίκληση των λόγων περί γενικού συμφέροντος που απαριθμούνται στο άρθρο 30 ΣΕΚ είτε έχουν καθιερωθεί νομολογιακά (αποτελεσματικότητα φορολογικών ελέγχων, προστασία του καταναλωτή κλπ) και παραβιάζει σαφώς την αρχή της αναλογικότητας.

[4] Βλ. ΔΕΚ απόφαση της 20.2.1979, υπόθ. 120/78, *Rewe – Zentral AG v. Bundesmonopolverwaltung fur Branntwein*, Συλλ. 1979, σελ. I-321

[5] Βλ. επίσης *Commission v. Portuguese Republic,* Case C 265/06 (2007), *Commission v. Hellenic Republic,* Case C - 541/07 (2007).

συγκεκριμένη άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας (κατασκευή λογισμικού διαδικτυακών ψυχαγωγικών παιχνιδιών για ηλεκτρονικούς υπολογιστές).

Ωστόσο, η ελευθερία της κυκλοφορίας των ανωτέρω ψυχαγωγικών παιγνίων (πρωτότυπο λογισμικό) εντός της ΕΕ κατοχυρώνεται από το άρθρο 28 ΣυνθΕΚ και αντιστοίχως, οι περιορισμοί της κυκλοφορίας αυτής διέπονται από το άρθρο 30 ΣυνθΕΚ.

Η απαγόρευση, όμως, της εγκατάστασης και εκμετάλλευσης τους στην Ελλάδα εντός των ηλεκτρονικών υπολογιστών (Η/Υ) δεν δικαιολογείται από κανένα λόγο δημοσίου συμφέροντος. Στο άρθρο 30 ΣυνθΕΚ ρυθμίζονται οι επιτρεπτές αποκλίσεις από την ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων. Οι αποκλίσεις αυτές επιτρέπονται αποκλειστικά για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Μάλιστα, η απαρίθμηση των λόγων του δημοσίου συμφέροντος που αναφέρονται στο άρθρο 30 είναι περιοριστική[6]. Το ΔΕΚ, βέβαια, ανάπτυξε το νομολογιακό κανόνα υπεράσπισης των κρατών μελών "rule of reason", ο οποίος περιλαμβάνει μεταξύ άλλων και την προστασία του καταναλωτή[7]. Ωστόσο, ακόμη και σε αυτήν την περίπτωση η οποιαδήποτε νομοθετική ρύθμιση πρέπει να συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας, δηλαδή το κρατικό μέτρο – ρύθμιση να είναι το λιγότερο επιβλαβές προκειμένου να επιτευχθεί ένας συγκεκριμένος σκοπός δημοσίου συμφέροντος. Στην προκειμένη περίπτωση συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Το Ελληνικό κράτος επιλέγει το δυσμενέστερο μέτρο για την υποτιθέμενη προστασία των πολιτών από τον παράνομο τζόγο. **Αντί να ελέγχει σε ποια καταστήματα διενεργούνται τυχερά παίγνια μέσω internet**

---

[6] Βλ. *Commission v. Italy, Case C-95/81,* (1982)

[7] Βλ. *Walter Rau v. De Smedt, Case C-261/81* (1982), *Clinique, Case C-315/92,* (1994)

<u>απαγορεύει τα ψυχαγωγικά παιχνίδια μέσω διαδικτύου ![8] και προβλέπει μόνον ειδική ρύθμιση για τα τυχερά παιχνίδια (άρθρα 24 και 25 σχεδίου νόμου)!</u>

Σε κάθε περίπτωση κάποιος συγκεκριμένος λόγος δημοσίου συμφέροντος για την απαγόρευση αυτών των παιγνίων μέσω Η/Υ και μέσω internet σε δημόσιους χώρους δεν υπάρχει ούτε προβλήθηκε ποτέ κανένας. Άλλωστε, σε ιδιωτικούς χώρους θα συνεχίσει να επιτρέπεται η διενέργεια των ανωτέρω παιγνίων μέσω internet!

Κατά συνέπεια η γενική και απόλυτη δια νόμου απαγόρευση της εγκατάστασης και διενέργειας διαδικτυακών ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών σε δημόσιους χώρους αποτελεί αναμφίβολα ευθεία παραβίαση της ελευθερίας κυκλοφορίας των προϊόντων κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα και η απαγόρευση αυτή δεν δικαιολογείται από το άρθρο 30ΣυνθΕΚ.

β) Παραβίαση του άρθρου 43 ΣυνθΕΚ (ελευθερία εγκατάστασης)

Το άρθρο 43 ΣυνθΕΚ αναφέρεται στο δικαίωμα εγκατάστασης και προβλέπει ότι: «...οι περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως των υπηκόων ενός κράτους μέλους στην επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους απαγορεύονται. Η απαγόρευση αυτή εκτείνεται επίσης στους περιορισμούς για την ίδρυση πρακτορείων, υποκαταστημάτων ή

[8] Στην υπόθεση *Clinique* το ΔΕΚ είχε αποφανθεί ότι κακώς το Γερμανικό κράτος απαγόρευσε την πώληση προϊόντων *Cilinique* με την αιτιολογία ότι το όνομα ήταν παραπλανητικό γιατί παρέπεμπε σε φαρμακευτικά προϊόντα. Το ΔΕΚ θεώρησε ότι ο περιορισμός ήταν αντίθετος με την αρχή της αναλογικότητας και ότι οι Γερμανοί καταναλωτές είναι αρκετά ώριμοι για να ξεχωρίσουν τα φαρμακευτικά προϊόντα από τα απλά καλλυντικά. Και οι Έλληνες καταναλωτές είναι εξίσου ώριμοι, ώστε να μην συγχέουν τα καταστήματα στα οποία διενεργούνται ψυχαγωγικά παίγνια με εκείνα που διενεργούνται – παρανόμως – τυχερά παίγνια.

θυγατρικών εταιριών από τους υπηκόους ενός κράτους μέλους που είναι εγκατεστημένοι στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους». Σύμφωνα με το άρθρο 45 ΣυνθΕΚ «εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι δραστηριότητες που συνδέονται στο κράτος αυτό, έστω και περιστασιακά με την άσκηση δημόσιας εξουσίας...».

Η ελευθερία εγκαταστάσεως και η ελευθερία παροχής υπηρεσιών αποτελούν στην ουσία τους «δύο πλευρές του ίδιου φαινομένου, ήτοι της γεωγραφικής κινητικότητας που εγγυάται η Συνθήκη, εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους επιχειρηματίες των κρατών μελών». Κατά συνέπεια, μία νομοθετική ρύθμιση του εθνικού δικαίου που παραβιάζει την ελευθερία παροχής υπηρεσιών, παραβιάζει για τους ίδιους ακριβώς λόγους (εκτίθενται αναλυτικά κατωτέρω) και την ελευθερία εγκαταστάσεως.

Επομένως, η απαγόρευση που εισάγεται με το νέο σχέδιο νόμου παραβιάζει ευθέως θεμελιώδεις κοινοτικές ελευθερίες και δημιουργεί αντίστοιχη υποχρέωση αποζημίωσης σε βάρος του ζημιώσαντος κράτους.

γ) Παραβίαση των άρθρων 49 και 50 ΣυνθΕΚ (ελευθερία παροχής υπηρεσιών)

Η ελευθερία παροχής υπηρεσιών ρυθμίζεται από τα άρθρα 49 και 50 ΣυνθΕΚ. Κατά το άρθρο 49 ΣυνθΕΚ «... οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στο εσωτερικό της Κοινότητας απαγορεύονται όσον αφορά τους υπηκόους των κρατών μελών που είναι εγκατεστημένα σε κράτος της Κοινότητας άλλο από εκείνο του αποδέκτη της παροχής», ενώ κατά το άρθρο 50 ΣυνθΕΚ «... ως υπηρεσίες νοούνται οι παροχές που κατά κανόνα προσφέρονται αντί αμοιβής, εφόσον δεν διέπονται από τις διατάξεις τις σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των κεφαλαίων και των προσώπων. Οι υπηρεσίες περιλαμβάνουν ιδίως:

βιομηχανικές δραστηριότητες, εμπορικές δραστηριότητες ... δραστηριότητες των ελευθέρων επαγγελμάτων».

Στο σημείο αυτό αξίζει να υπογραμμιστεί ότι σύμφωνα με πάγια νομολογία του ΔΕΚ, νομοθετικές ρυθμίσεις κρατών μελών που εξαρτούν την παροχή υπηρεσιών **στην εγχώρια αγορά ενός κράτους μέλους από την απόκτηση άδειας – ιδίως όταν η υπηρεσία αυτή παρέχεται νόμιμα σε άλλο κράτος μέλος – έρχονται σε αντίθεση με το Κοινοτικό Δίκαιο και θέτουν τροχοπέδη στην ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών[9].**

Περαιτέρω, στα άρθρα 45 και 46 ΣυνθΕΚ προβλέπονται οι περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 45 «εξαιρούνται από την εφαρμογή των διατάξεων, όσον αφορά το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι δραστηριότητες που συνδέονται με το κράτος αυτό, έστω και περιστασιακά, με την άσκηση δημόσιας εξουσίας». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 46 «οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου και τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει αυτών που εμποδίζουν τη δυνατότητα εφαρμογής των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που προβλέπουν ειδικό καθεστώς για τους αλλοδαπούς υπηκόους και δικαιολογούνται από λόγους δημόσιας τάξεως, δημόσιας ασφαλείας και δημόσιας υγείας».

Η λειτουργία και εκμετάλλευση των ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων μέσω διαδικτύου αποτελεί υπηρεσία, η οποία συνίσταται στην παροχή στους παίκτες που καταβάλουν το τίμημα (συνήθως με το σύστημα χρονοχρέωσης, δηλαδή τίμημα αντίστοιχο της χρήσης του ηλεκτρονικού υπολογιστή), της δυνατότητας να παίξουν μία ή περισσότερες φορές το συγκεκριμένο ψυχαγωγικό παιχνίδι.

---

[9] *Vander Elst Case* C-43/93, *Commission v. Belgium* Case C-189/03, *Commission v Italian Republic,* Case C-465/05, (2007).

Επομένως, η δια νόμου γενική απαγόρευση λειτουργίας και εκμετάλλευσης ψυχαγωγικών τεχνικών παιγνίων μέσω διαδικτύου αποτελεί εμπόδιο στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, καθώς εμποδίζει τους επιχειρηματίες των λοιπών κρατών μελών να προσφέρουν την υπηρεσία της παροχής ψυχαγωγικών παιγνίων έναντι αμοιβής.

Για παράδειγμα θα απαγορεύεται – μόνον στην Ελλάδα - η διενέργεια μέσω internet με τη χρήση Η/Υ ενός ψυχαγωγικού τεχνικού παιγνίου που είναι εγκατεστημένο σε έναν server στο Λονδίνο ή στις Βρυξέλλες. Το δε γεγονός ότι η απαγόρευση αυτή αφορά αδιακρίτως τους Έλληνες επιχειρηματίες και εκείνους των λοιπών κρατών μελών δεν αναιρεί τον χαρακτήρα της απαγόρευσης αυτής ως εμποδίου στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, διότι εμποδίζει απολύτως επιχειρηματίες που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη και παρέχουν εκεί νομίμως ανάλογες (ή και τις ίδιες) υπηρεσίες, να προσφέρουν τις υπηρεσίες αυτές και στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι,

Σας καλούμε να πάρετε θέση. Επιχειρείται μια τεράστια αδικία. Είναι παράλογο να επιτρέπεται ο τζόγος στη χώρα μας και να απαγορεύεται η διενέργεια ψυχαγωγικών παιχνιδιών στα internet café!

Στην Ελλάδα σήμερα δραστηριοποιούνται τουλάχιστον 1.000 επιχειρήσεις, ενώ απασχολούνται περισσότερο από 4.000 άτομα. Εάν θεσπιστεί η εν λόγω απαγόρευση οι επιχειρήσεις θα κλείσουν και όλοι εμείς θα μείνουμε άνεργοι. Για ποιο λόγο άραγε;

Τέλος, σας επισυνάπτουμε ένα πίνακα με τα σημεία του νομοσχεδίου που μας δημιουργούν πρόβλημα και τις λύσεις που προτείνουμε.

Τα θέματα που δημιουργεί το νομοσχέδιο όπως κατατέθηκε στη βουλή είναι τα ακόλουθα:

Θέμα - Περιγραφή προβλήματος	Άρθρο που προβλέπεται	Διατύπωση – Εντοπισμός προβλήματος	Τι προτείνεται
Ορισμός ηλεκτρονικών παιχνιδιών. Φαίνεται να εξαιρεί αυτά που είναι εγκατεστημένα σε server και όχι στο ίδιο το τερματικό.	Άρθρο 1 α) γγ)	«Ηλεκτρονικά παίγνια: όταν για τη διεξαγωγή τους ... software παιγνίων το οποίο **ενσωματώνεται ή εγκαθίσταται σε αυτά** (εννοεί στο hardware) και περιέχει το σύνολο των πληροφοριών ...»	Ο ορισμός θα πρέπει να περιλαμβάνει και τα διαδικτυακά (online) ψυχαγωγικά ηλεκτρονικά παιχνίδια π.χ. παιχνίδια στο Facebook, Yahoo! Games, MSN Games, κτλ.
Πρόβλεψη για μέχρι 30 μηχανήματα σε αμιγείς χώρους	Άρθρο 22 α)	«Τα μηχανήματα μπορούν να τοποθετηθούν σε αμιγείς χώρους και μέχρι 30 μηχανήματα ανά κατάστημα»	Να είναι απεριόριστος ο αριθμός, αλλά να αναλογεί ένα μηχάνημα ανά 3 τ.μ.
Δεν καταργούνται τα άρθρα 3 και 7 του Ν. 3037/2002	Άρθρο 38 §1	Στην ουσία απαγορεύει τα καταστήματα παροχής υπηρεσιών διαδικτύου να έχουν ψυχαγωγικά παιχνίδια. Η εν λόγω απαγόρευση πέρα από αντισυνταγματική (έτσι κρίθηκε με την ΣτΕ 246/2004) δεν φαίνεται να βρίσκει κάποια αιτιολογία σε επίκληση δημοσίου συμφέροντος	Να επιτρέπεται στα καταστήματα παροχής υπηρεσιών διαδικτύου (internet café) να παρέχουν ψυχαγωγικά παιχνίδια με αντίστοιχους όρους με τα αμιγή καταστήματα παιγνιομηχανημάτων. Με αυτόν τον τρόπο και το Ελληνικό Δημόσιο θα εισπράξει περισσότερα χρήματα από τα σχετικά παράβολα και τέλη και δεν θα κλείσει ένας ραγδαία αναπτυσσόμενος κλάδος.

Οι υπογράφουσες επιχειρήσεις

ΧΑΣΒΑΕΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ & ΣΙΑ Ε.Ε

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΝΡΕΤΕΡΕΤΣ Α.Ε.Ε.

ΧΑΣΒΑΕΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΛΕΞΙΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΕΜΠΟΡΙΑ & ΕΚΜΙΣΘΩΣΗ ΗΥ
ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ
ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ ΣΝΑΚ ΜΠΑΡ

ΔΕΣΚΑΝΤΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ & ΣΙΑ Ε.Ε.
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ
ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ 25 ΡΕΘΥΜΝΟ
ΤΗΛ. (0831) 23884

ΓΕΥΑΣΙ ΣΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ
ΚΑΦΕΣΑΛΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ - ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ
ΔΙΑΔΥΚΤΙΟΥ INTERNET ΚΑΦΕ
ΙΟΑΝ ΓΚΙΟΚΑ 11 ΚΟΡΟΣΙ
ΑΦΜ 038503733 ΔΟΥ ΚΟΡΩΠΙΟΥ
ΤΗΛ 6946 728310

ΒΕΛΛΩΡΑΙ ΝΙΚ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΚΑΦΕΝΕΙΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ
ΑΓΓ. ΓΟΒΙΟΥ 7 - ΧΑΛΚΙΔΑ
ΑΦΜ 041845931 ΔΟΥ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

ΓΕΩΡΓΟΥΔΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
INTERNET KAFE ANTIPAROS
ΛΑΚΚΙ
ΝΑΙΟΥΣΑ
ΑΦΜ [illegible] ΔΟΥ ΠΑΡΟΥ
ΤΗΛ. 2284021313

Γραβανίς Λουβαλίδης

Α. ΠΗΛΙΚΑΟΥΤΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.
INTERNET KAFE
ΠΑΡΟΧΗ ΡΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ
[illegible]

ONE GAMING NETWORK A.E.
[illegible]

Γ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ - Κ. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ο.Ε.
ΙΝΤΕΡΝΕΤ ΚΑΦΕ
Ι. ΜΕΤΑΞΑ 47 - ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 570 03
ΑΦΜ 800050681 - ΔΟΥ: ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΣΕΥΛΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΚΑΦΕ ΜΠΑΡ
[illegible] ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

[illegible]

"Z NET"
ΖΟΥΜΠΟΣ Γ. ΦΩΤΙΟΣ
INTERNET CAFE
Γ. ΜΠΟΤΣΑΡΗ 11 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΑΦΜ [illegible] ΔΟΥ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΚΑΡΟΛΟΣ
INTERNET KAFE - ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ
ΠΡΟΣΚΥΠΟΥ 40Α - ΣΕΡΡΕΣ
ΑΦΜ [illegible] ΔΟΥ - Α ΔΟΥ ΣΕΡΡΩΝ

ΚΑΛΙΔΗΣ ΔΗΜΗ
INTERNET CAFE
"The speed"
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ - Ρ ΣΕΡΡΑΙ
ΑΦΜ 075248908 - ΔΟΥ

Ε ΠΥΡΟΒΟΛΑΚΗΣ & ΣΙΑ Ο Ε

ΚΑΦΕ "INTERNET"
ΜΟΥΡΔΙΚΟΥΔΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ 110 - ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ
Α.Φ.Μ. 117268860 ΔΟΥ ΟΡ/ΔΑΣ

ΞΙΦΑΡΑΣ ΓΕΩΡΓ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ
INTERNET
ΤΖΑΒΕΛΑ 79 - ΝΙΚΑΙΑ
ΤΗΛ. 210 4914505 - 210 4924505
ΑΦΜ 058150982 - ΔΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ

ΡΕΣΙΝΙΩΤΗΣ ΑΘ. ΦΙΛΟΚΤΗΜΩΝ
ΚΕΝΙΚΟ ΕΚΜ/ΤΗΣ Φ Δ Χ - ΙΑΕ 4256
ΔΗΜ. ΠΡΟΙΟΥ 8 - ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΥΠΟΚ/ΜΑ ΚΑΦΕ INTERNET
ΕΟΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 25 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΤΗΛ.

ΙΑΕΕ
"GNET"
ΕΟΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33 ΚΑΤΕΡΙΝΗ

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΠΑΡΚΟ ΚΑΒΑΛΑΣ Ε.Π.Ε.
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ
ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 48 - ΚΑΒΑΛΑ
Α.Φ.Μ.: 998481520 - Δ.Ο.Υ.: Β΄ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
INTERNET KAFE
ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 68 - ΚΑΒΑΛΑ
ΤΗΛ.2510.831911
ΑΦΜ 047576956 - ΔΟΥ Β΄ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΕΡΜΙΟΝΗ
ΙΝΤΕΡΝΕΤ
ΚΙΛΚΙΣ 33-ΠΟΛΥΚΑΣΤΡΟ
ΑΦΜ 042880098
ΤΗΛ 2343025437

Ε.Τ.Ε.Ε. "ΚΩΣΤΑΛΙΑΣ Ι. & ΣΙΑ Ο.Ε."
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ [illegible] ΚΑΥΣΟΣ - ΤΚ [illegible]
Α.Φ.Μ. 99[illegible] - Δ.Ο.Υ. ΡΟΔΟΥ 7542

CompuTERRA
ΚΑΡΑΜΠΟΥΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ του ΙΩΑΝΝΗ
[illegible]

ΣΑΜΑΡΑΣ ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΕΜΠΟΡΙΑ & ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ & ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ & ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
[illegible]
Τηλ. 2310 729490 - 4
ΑΦΜ 036371484 - ΔΟΥ: Β Θεσ/νίκης

ΚΟΥΤΣΙΩΛΗΣ ΑΣΤΕΡΙΟΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ INTERNET
Δ. ΚΑΡΑΟΛΗ 23 - ΘΕΡΜΗ
ΑΦΜ 998813068 ΔΟΥ: Ζ' ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΜΠΟΛΛΑΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
NETGATE

ΚΟΝ. ΧΡ. ΤΟΝΙΟΠΟΥΛΟΣ
& ΣΙΑ Ε.Ε. ΑΝΑΠΤΥΞΗ Ο.Ε.
INTERNET MAPE
ΑΡΚΑΔΙΟΥ 5 - ΜΙΒΑΔΕΙΑ
[illegible]

ΙΝΝΕΤ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΣΤΕΡΑΤΟΣ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΑΝ ΠΑΡΑΝΙΑ, 27002 ΕΚΑΛΟΣ
ΤΗΛ. 2622023[illegible]
Α.Φ.Μ. [illegible]

ΣΠΥΡΟΣ ΦΛΑΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΥΠΗΡ. ΠΑΡΟΧΗΣ ΔΙΑΔΥΚΤΙΟΥ
ΓΛΩΡΤΣΑΣ 5 & ΕΚΑΤΕΛΕΤΡΙΑΣ ΣΠΑΡΤΗ
Α.Φ.Μ. [illegible] Δ.Ο.Υ. ΣΠΑΡΤΗΣ

ΡΙΖΟΥ ΑΝΑ. ΑΙΜΙΛΙΑ
ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ
ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ 9 ΠΑΡΕΑΝΑ
ΑΦΜ 30[illegible] ΔΟΥ [illegible]
ΤΗΛ. 2681 [illegible]

GAMERZ PLANET Ε.Ε.
ΠΙΛΩΡΟΣ ΒΑΡΘΑΛΙΤΗΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.
ΙΝΤΕΡΝΕΤ ΚΑΦΕ
ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ 17 - ΑΛΜΥΡΟΣ
Α.Φ.Μ. 998230293 - ΔΟΥ ΑΛΜΥΡΟΥ
ΤΗΛ. 24220 21737

DROP NET
ΡΟΥΣΚΙΟΝΙ ΡΙΚΑΡΝΤΟ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ
ΑΦΜ: 998602498 - ΔΟΥ ΑΧΑΡΝΩΝ
ΑΓ. ΚΩΝΗΟΥ 7 & ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ - ΑΧΑΡΝΕΣ
ΤΗΛ: [illegible]

ΜΙΚΑΗΛΟΥΔΑΚΗΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.
ΔΙΑΔΥΚΤΙΟ
Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - Ε. ΜΑΚΑΡΙΟΥ
ΑΦΜ 997818864 ΔΟΥ ΚΩ